

Interview met Prachanda

De kleur moge rood zijn, de maoïstische intentie blijkt blauw. De voltallige redactie van Nepal Nieuws bezoekt de maoïstische leider voor dag en dauw in zijn huis in Kathmandu.

Soldaten in smetteloos uniform staan voor de deur en knikken beleefd als we groeten. Prachanda zit in een klein kantoorje achter een bureau. Om ons heen zitten de huidige minister van Sociale zaken, de aanstaande minister van Economische zaken en enkele bevriende zakenmensen die nooit tevoren op links gedachtegoed zijn betrappt.

De sfeer is hartelijk en de koffie is zelfs op sterkte. Prachanda, zeer toegankelijk en goed gehumeurd, straalt van begrip bij de vragen die gesteld worden.

--- Prachanda---

Nepal Nieuws: Mister chairman, het valt ons op dat u zo snel van ideologie bent veranderd. U wilt buitenlandse investeringen, u wilt kapitalisme, u wilt economische groei, u wilt privé initiatief, u belooft geen enkele nationalisatie. Dit soort mooie woorden. Hoe kunnen we u geloven?

Prachanda: "Ik meen wat ik zeg. We hebben jarenlang intern gediscussieerd over onze strategie. Onze overtuiging is die van deze tijd: globalisering. Wanneer we geen kapitaal vergaren in Nepal, zullen we ook niks kunnen verdelen. Wij zijn arm, we

moeten nu gaan verdienen. We moeten af van ontwikkelingshulp. Op eigen benen staan. Dat kunnen we niet alleen, daar hebben we het buitenland bij nodig. Wij geloven dus in kapitalisme. Pas daarna, zoals in uw land Nederland, praten we verder over een sociale strategie.”

Zou de naam ‘maoïst’ niet afschrikken bij het aantrekken van buitenlands kapitaal?

“In China werkt het ook. Maar wij zijn toch anders. Wij zijn *moderne* maoïsten, veel democratischer en toegankelijker dan in China. We maken niet de fouten van vroeger. Ik wil de wereld vertellen dat wij flexibel zijn, ook omdat we geen andere keus hebben. Pragmatisch. Nu we de verkiezingen hebben gewonnen willen we korte metten maken met de oude feodale structuren die remmend werkten op de economische ontwikkeling. Privatisering van onsuccesvolle overheidsbedrijven, uitbannen van corruptie, het transparanter maken van de regelgeving, nadruk op een belastinghervorming die het buitenlanders makkelijker maakt om te investeren, en een revisie van de rigide arbeidswetgeving – dat alles staat op onze agenda. Nu we gewonnen hebben zal het makkelijker zijn om deze idealen te verwezenlijken.”

Maar de naam ‘maoïsten’ werkt niet echt mee om het vertrouwen te winnen...

“Het is aan u om onze oprechte doelstellingen wereldkundig te maken: dat we menen wat we zeggen.”

Privatisering van de nationale luchtvaartmaatschappij RNAC, bijvoorbeeld? Die leidt al dertig jaar een marginaal bestaan door corruptie en wanbeleid.

Prachanda streng: “Het is nu niet meer *Royal Nepalese Airlines Corporation*. Het is NAC, geen R meer.”

Nee, we bedoelen ook Republican Nepalese Airlines, Mr Chairman.

Prachanda schiet in de lach: “Die moet ik onthouden!” Ernstiger: “Dat is zeker mogelijk. Als een buitenlandse partner zich aandient, zijn wij politiek bereid om dit mogelijk te maken. De NAC is inderdaad een voorbeeld van een gemiste kans. Het is toch te gek dat iedereen geld verdient met vluchten van en naar Nepal: Dubai,

Qatar, Thailand, Singapore, India, al het geld wordt buiten Nepal verdiend. Dat moeten we zelf doen. Dus staan we open voor buitenlandse partners.”

En hydropower?

Ook dat, China en India staan te dringen om groot kapitaal in Nepal te investeren. Miljarden dollars! Ze lopen onze deur plat. Wij hebben zoveel potentieel, met de huidige energie prijzen in de wereld en onze capaciteit aan waterkracht hebben we enorme mogelijkheden. Maar we willen dat ook andere landen investeren, Europa, Amerika. We willen niet volledig van onze directe burens afhankelijk worden. En dat dreigt te gebeuren als we niet oppassen. Dus, ik zou zeggen: rijk Nederland, kom naar Nepal en verdien hier geld aan schone energie.”

Het zijn extreem drukke tijden voor de maoïsten leider. Ambassadeurs, delegaties, er is een wachtlijst van personen die popelen om Prachanda aan te raken. Iedereen noemt hem charismatisch. De sfeer in Kathmandu is totaal omgeslagen, zelfs geharde zakenmannen prijzen zijn aanpak. *“This is New Nepal”*, zegt onze begeleider.

Over zijn verleden ‘in de jungle’ wordt met geen woord meer gerept. Hij zal naar alle waarschijnlijkheid de volgende premier worden, en vervolgens president ‘naar Frans model’. En we moeten toegeven: zijn manier van communiceren, zijn stijl van spreken, werkt verfrissend.

Als we de laatste slok koffie opdrinken gaat de deur open en dient de volgende delegatie zich aan: de Verenigde Naties die komt praten over de verlenging van het mandaat.

Op de valreep: komt u naar onze Koninginnedag receptie, vanavond om zes uur?

“Ach, ik heb het niet zo met monarchie”, grijnst hij. “Ook al weet ik wel dat jullie koningin heel anders is dan Gyanendra. Bovendien moet ik een regering vormen, dat heeft nogal wat voeten in de aarde. Dus ik hoop dat u mij wilt excuseren.”

Op de weg naar huis bekijken we het felrode visitekaartje van Prachanda: *“Workers of the World, Unite!”* En daaronder: *“Follow the Prachanda Path.”*

We hebben zijn mobiele nummer. “Als u iets niet begrijpt, bel dan vooral op,” verzekerde hij nog.

Vorige nieuwsbrieven: zie het [Nepal Nieuws Archief](#)

Aanmelden of afzeggen: nieuws@nepal.nl